

שער הכוונות

ענין לבישת מנעלים

- א. המחלוקת בסדר לבישת המנעלים והפשרה.
ב. סוד הלבשים והמנעלים הם הלבשת אימא לזו"נ.
ג. סדר התלבשות הפרצופים ומקום עמידת החיצונים.
ד. ביאור הגנת אימא לזו"נ לפי זה.
ה. ביאור המחלוקת בסדר ההנעלה לפי זה.
ו. עוד דרך בסוד הנעליים שהוא המסך שבין העולמות.

המחלוקת על סדר המנעלים וההכרעה

כבר ידעת המחלוקת שיש בסדר נעילתם.

ומה שתקנו הפוסקים לצאת ידי המחלוקת הוא שילבש תחילה של ימין ולא יקשרנו, ואח"כ ינעל השמאל ויקשרנו, ואח"כ יקשור של ימין.

ואם אין קשרים במנעל ינעל תחלה של ימין ואח"כ של שמאל.

הלבוש והנעל הוא הגנת אימא על זו"נ

לבוש דאימא מקיפה לזו"נ

א. אימא מלבשת ומנעלת לזו"נ בכנפיה

והנה מה שצריך לכוין בזה הוא כי הנה אימא עילאה היא המנעלת את זו"ן בניה, בסוד "כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף". ומשים אותם תוך כנפיו.

ב. המלבוש החיצון דאימא הוא חשמל

והנה מן המלבוש החיצון דאימא עילאה הנקרא "חשמל", כי כן חשמ"ל בנימטריא מלבוש כנ"ל, וזה המלבוש הוא מלביש ומקיף את זו"ן.

ג. אור זה אינו אור מקיף דז"א

ואל תטעה ותחשוב כי זהו האור המקיף דז"א, כי אע"פ שאור המקיף שלו הוא מן הבינה, עם כל זה הוא בחינת אור אחר.

אך זה שאנו עסוקים בו הוא בחי' החיצוניות והלבוש דאימא המלביש את ז"א בבחינת לבוש בלבד, ולא בבחינת אור מקיף.

טעם תועלת לבוש זה

א. החיצונים אינם יכולים להתאחו אלא בזו"נ ולא באימא

וטעם הלבוש הזה, הוא לסיבת מה שנודע לך, כי אין כח בחיצונים להתאחו אלא בזו"ן בלבד אבל לא באימא שהיא למעלה מזו"ן.

ב. לפי שהוא מאימא אע"פ שהוא מועט הוא דוחה החיצונים

ולכן כדי שלא יוכלו החיצונים להתאחו בהם הנה אימא מגינה עליהם ומפסקת בינם לבין החיצונים ע"י זה החשמל המכסה עליהם אשר אורו מועט מאד מן אור זו"ן.

אמנם לסיבת היותו נמשך מן אימא עילאה, אע"פ שאורו ממועט, אינם יכולים להתאחו בו החיצונים כנזכר.

ג. לפי שהוא עב אין החיצונים יכולים להיאחו

וגם לסיבה אחרת, כי עביות זה החשמל מפסיק, ואינם יכולים להאחו בהם.

סדר התלבשות הפרצופים ועמידת החיצונים

מושב הקליפות הוא בין אור פנימי למקיף (דנוק')

א. מקום הקליפות בין אור פנימי דנוק' למקיף שלה

כי הנה מושב הקליפות הוא בין האור הפנימי לאור המקיף.

במקיף הגדול מכולם מקיף לכולם ובפנימי הוא מוקף מכולם

א. סדר הלבשת הפרצופים באור פנימי

לפי שכבר ביארתי לך איך אריך מלביש לעתיק, ואבא ואמא מלבישין לאריך אנפין, וזו"ן מלבישים לאבא ואמא.

ב. באור פנימי הגדול פנימי מכולם

ונמצא כי בבחינת אורות הפנימיים, הנה אור פנימי דעתיק הוא יותר פנימי מכולם, ואור פנימי דנוקבא דז"א הוא יותר חיצון מכולם.

ג. באור מקיף החיצון גדול מכולם

האמנם בבחינת האורות המקיפין הוא להפך, כי אור המקיף נוקבא דז"א הוא יותר סמוך וקרוב אל האור הפנימי של נוקבא עצמה, ועליו מקיף אור דז"א כו', עד שנמצא כי המקיף דעתיק הוא חיצון מכולם ומקיף על כולם, וכולם הם בתוכו מוקפים ממנו.

ד. טעם א' שהמקיף החיצון גדול מכולם שאין כח בפרצוף אחר לסובלו

וטעם הדבר הוא לפי שכיון שאור מקיף של עתיק הוא גדול מכולם ולכן אין כח בשום אור אחר לסובלו בתוכו ולהלבישו ולכן נשאר חוץ מכולם. וכן על דרך זה בשאר אורות המקיפין כי הגדול מחבירו עומד חוץ ממנו ומקיפו.

סדר עמידת הקליפות

א. פני הקליפות לפנימי ואחוריהם למקיף

ונחזור עתה לעניינינו, כי הנה הקליפות, הם עומדים באמצע בין אור המקיף לאור הפנימי, פניהם אל נוכח אור הפנימי ואחוריהם אל האור המקיף, לפי שאין בהם כח להסתכל ולהתאחז באור המקיף.

ונמצא כי מקום הקליפות הוא ממש באמצע, בין אור פנימי דנוקבא דז"א לבין אור מקיף שלה עצמה.

ב. הקליפות אינם יונקים מז"א אלא באמצעות נוק'.

ולכן אע"פ שאמרנו שהקליפות נאחזים בנוקבא דז"א וגם בז"א עצמו, הנה אינם יונקים מז"א עצמו אלא באמצעות נוקבא, לפי שהיא קרובה אל החיצונים יותר מז"א.

טעם שהמקיף מבחוץ שלא ינקו החיצונים ממקיף דעתיק

א. טעם ב' שהמקיף הגדול בחוץ שלא ינקו הקליפות ממנו

ובזה נבין טעם אל האמור לעיל, כי אם האור מקיף דעתיק היה מקומו כאן אצל אור פנימי דנוקבא דז"א היו הקליפות קרובים אל האור הגדול ההוא.

ב. החיצונים נמצאים במקום הקטן מכל

ולכן הונח שם האור המקיף היותר קטן הערך שבכולם (שהוא אור מקיף נוק' דז"א) כדי שהחיצונים והקליפות יהיו נתונים באמצע, בין אור פנימי הקטן שבכולם ובין אור מקיף הקטן שבכולם, ושאר האורות המקיפים והפנימים היותר גדולים התרחקו מן הקליפות, כל אחד כפי ערך גדלותו כך ערך התרחקותו מהם.

ג. נוק' דז"א מלבשת על כל הפרצופים

עד שתמצא נוקבא דז"א מלבשת ומכסה על כל האורות כולם, הן בבחינת האור פנימי, הן בבחינת אור מקיף.

ביאור הגנת אימא ופרטיו לפי זה

פחד יניקת החיצונים מנוק

ונחזור עתה אל הדרוש הנוכח לעיל.

כי הנה אנו יראים מן החיצונים פן יתאחזו ויקחו מאור פנימי דנוקבא דז"א להיותה סמוכה אצלם כנוכח, ולכן בהכרח אימא עילאה הסתירה בסתר כנפיה היא החשמ"ל הנוכח.

החשמל הוא לבוש אחרון דנה"י דאימא

ועניינו הוא במה שנודע כי הנה"י דאימא מתפשטים תוך המוחים דז"א ברישיה.

ואמנם הלבוש היותר חיצוני מכל לבושי נה"י הנזכר אינו נכנס תוך רישא דז"א ונשאר מבחוץ דזו"ן ומלביש וסובב אותם.

וזהו סוד החשמ"ל דאימא עילאה אשר על ידו אין הקליפה יונקת מן האור פנימי דז"א מפני רוב עביות החשמל הזה המפסיק ביניהם.

באופן כי רוב הזכות והדקות או רוב העביות והגסות מונע את הקליפות להתאחו כי אינם יכולים לקחת אלא מן האור הבינוני.

כי הנה מן האור המקיף של הנקבה אינם יכולים לקבל מרוב זכותו, ומן החשמל של הבינה ג"כ מרוב עביותו.

בהסתלקות אם מעל הבנים ינקו החיצונים

האמנם כאשר ח"ו האם מסתלקת מעל הבנים ומתגלים זו"ן, אז החיצונים יכולים לינק מן האור הפנימי שלהם שהוא אור בינוני.

החשמל סובב מכל הצדדים

והנה החשמל הזה הוא מלביש וסובב אותם מבחוץ מכל סביבותיהם ואפי' מתחת רגליהם.

והבחינה המקפת אותם מצדדיהם נקרא "מלבושים", והבחינה הסובבת מלמטה מתחת רגליהם נקראת "מנעלים".

הכוונה בלבישה והנעלה

ולכן כאשר תלבש מלבושך תכוין אל הבחינה הראשונה.

וכשתנעול מנעליך תכוין אל הבחינה השניה.

ביאור המחלוקת אם ימין תחלה או שמאל

ונבאר עתה ענין המחלוקת הנזכרת לעיל.

כי הנה ימין ושמאל הם בחינת הזכר והנקבה.

ובהיות אימא מלבשת בניה זו"ן על ידי החשמ"ל הנזכר יש ספק בדבר אם בתחילה מתפשטת בז"א ואחר כך מתפשטת בנוקבא, ואם כן נמצא כי מנעל ימין שהוא הזכר ינעול תחילה.

או אם נאמר כיון שעיקר תועלת הנעילה הזאת היא לצורך הנקבה שהיא קרובה אל הקליפות כנזכר, ועיקר היראה אינו אלא כדי שלא ינקו ממנה ולא מן הז"א עצמו, אם כן ראוי לנעול תחילה מנעל השמאלי.

ולכן תקנו תקנה זו שינעול תחילה הימין ולא יקשרנו כו' כנז"ל. ובזה יתקיימו שני הדברים הנזכר. ונמצא שהכונה שתכוין בעת נעילת המנעלים היא שאימא היא הנועלת את בניה זו"ן כנזכר, ותכוין ג"כ אל סיבת צורך תיקון הזה למה היה כנ"ל.

סדר הכוונה בשמות

גם תכוין כי אלו המנעלים שנעשים מחשמל דאימא כנ"ל הוא מבחי' נצח הוד דאימא. וכבר ידעת כי ג' שמות של אהיה יש באימא אחד דיודין בג' ראשונות, ואחד דאלפין בג' אמצעיות, ודההין בג' אחרונות.

אלף הי יוד יוד – אהיה דיודין – קסא

אלף הא יוד הא – אהיה דאלפין – קמג

אלף הה יוד הה – אהיה דההין – קנא

והרי איך נעל עם הכולל גימטריא אהי"ה דמילוי ההין ותכוין לזה:

נעל הוא המסך שבין אצילות לבריאה

עוד אעירך בענין הנעל הזה כי הגה הוא בחינת המסך ההוא שנתבאר אצלינו שמפסיק בין עולם האצילות ובין עולם הבריאה.

וכבר ידעת כי כל פרצופי עולם האצילות הם מלובשים זה בתוך זה (כנ"ל כי עתיק מלובש תוך א"א כו'),

והנה דרך זה המסך מאירין הפרצופין דאצילות למטה בבריאה, כי יוציא האור דרך רגלי עתיק ועובר דרך רגלי אריך כו' עד שמאירים רגלי זו"נ ועוברת הארתם דרך המסך הנזכר ועי"ז נחתמים כל אורות האצילות ונחקקים למטה בבריאה כל הי' ספירות דבריאה כדמיון הי' ספירות דאצילות. ואותם הי' ספירות דבריאה נקרא "חותם" של הי' ספירות דאצילות (כמבואר אצלינו בשער שמות ספי" וע"ש),

וכמו שיוצא ועובר אור הרגלים ממש דרך המסך ההוא גם כל אורות שיעור קומת הפרצוף שלו עובר ויוצא דרך הרגלים ועובר ויוצא דרך המסך אל הבריאה.

וכן על דרך זה מבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה כנודע.

ונלע"ד כי לסיבת החשמל הזה דאימא אמרו בתיקונים דאימא עילאה מקננא בכורסיא . והבן זה: